

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5Csp/108/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616204689
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2017:3616204689.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692 zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o. so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: L. B., P.. XX.XX.XXXX, Y. S.. D. XXX/X, XXX XX E., o zaplatenie sumy 1690,72 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 678, 05 eur s 5, 25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 678, 05 eur od 09. 11. 2016 do zaplatenia a to všetko v mesačných splátkach po 20 eur k 25.dňu v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia dlžnej sumy pod následkom straty výhody splátok.

Súd vo zvyšku žalobu zamietá.

Súd konanie v časti úrokov vyčíslených ku dňu 08. 11. 2016 v časti prevyšujúcej sumu 1728, 83 eur zastavuje.

Žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1690,72 eur ako nezaplatenej istiny, úrokov vyčíslených ku dňu 08.11.2016 vo výške 1758,83 eur, úrokov zo zostatku nesplatennej istiny t.j. zo sumy 1690,72 eur vo výške 24,50 % ročne zo sumy 1690,72 eur odo dňa nasledujúceho po dni 08.11.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1690,72 eur odo dňa nasledujúceho po dni 08.11.2016 do zaplatenia a trov konania a trov konania na tom základe, že dňa 02.05.2011 právny predchodca žalobcu Poštová banka a.s. uzatvorila so žalovaným zmluvu o úvere č. 3163339711, súčasťou ktorej boli obchodné podmienky. Na základe zmluvy bol právnym predchodcom žalobcu poskytnutý žalovanému úver, pričom v dobe od uzavretia zmluvy do predčasnej splatnosti úveru žalovaný úver splatil len čiastočne. V súlade s obchodnými podmienkami vznikla žalovanému aj povinnosť zaplatiť úroky dojednané v zmluve vo výške 24,50% ročne.

2.Súd konal v neprítomnosti žalobcu podľa § 180 CSP, právny zástupca žalobcu sa riadne ospravedlnil.

3.Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, zmluvou o úvere zo dňa 02.05.2011 č.l.5 spisu, obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu č.l.6-29 spisu, výzvy žalovaného na zaplatenie úveru č.l.29 spisu, doručanky 30 spisu, sadzobníka poplatkov č.l.31-33 a spisu, doplnenia žaloby č.l.38-39 spisu, zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2017 zo dňa 09.02.2017 č.l.52-55 spisu, uznesenia súdu o pripustení zmeny účastníka konania na strane žalobcu č.l.60 spisu, vyjadrenia žalobcu k výzve

súdu zo dňa 18.09.2017 č.l.66-69 spisu, výpisom z bankovej knihy č.l.70-72, kalkulačky na výpočet RPMNč.l.74 spisu vyjadrenia žalobcu č.l.85 spisu a zistil tento skutkový a právny stav:

4. Žalovaný na pojednávaní súdu namietal uplatnenú sumu s poukazom na to, že zaplatil viac ako žalobca uviedol vo svojom vyjadrení, ponechal vec na rozhodnutie súdu a pre prípad, že by ho súd zaviazal na úhradu dlhu, žiadal povoliť splátky vo výške 20 eur mesačne z dôvodu, že je starobný dôchodca spolu s manželkou, obaja poberajú starobný dôchodok, on poberá dôchodok 340 eur mesačne z čoho mu exekútor zráža 70 eur mesačne, platí hypotéku 283 eur mesačne so záložným právom na byt, býva v byte spolu s manželkou, ktorá poberá 320 eur mesačne dôchodok a tiež jej zrážajú ďalší úver vo výške 50 eur mesačne, preto nie je schopný splácať viac ako 20 eur mesačne.

5. V priebehu konania podaním zo dňa 27.10.2017 vzal žalobca žalobu sčasti v časti úrokov vyčíslených ku dňu 08. 11. 2016 v časti prevyšujúcej sumu 1728, 83 eur späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť, žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil, preto súd v tejto časti konanie podľa § 145 ods.2 CSP zastavil.

6. Zo zmluvy o úvere uzavretej medzi Poštovou bankou a.s. a žalovaným dňa 02.05.2011 č.l.5 spisu, ktorej súčasťou sú obchodné podmienky vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 2000 eur s dohodnutou pevnou sumou úrokovej sadzbou 24,50% ročne, s výškou mesačnej splátky 58,29eur, pri výške nákladov 1807,93 eur, pri konečnej splatnosti úveru 07.03.2017, pri dátume prvej splátky 07.08.2011, pri dátume splatnosti splátky k 7.dňu v mesiaci, pri RPMN 29,09%, pri priemernej RPMN 17,44% pri počte splátok 70, pri základnom súbore poistenia, ktoré nie je súčasťou splátok. Súd zistil, že 70 splátok po 58,29 eur je suma 4080,30 eur čo je v rozpore s výškou úveru 2000 eur + výšky nákladov 1807,93 eur čo je suma 3807,93 eur, ktorá nezodpovedá skutočnej výške úveru. Splátka 58,29 eur nie je rozčlenená na istinu, úroky a poplatky a tiež RPMN v zmysle zmluvy je vypočítaná nesprávne táto má byť podľa údajov uvedených v zmluve teda 70 splátok po 58,29 eur pri celkovej výške úveru v správnej výške 4080,30 eur je 31,92% a nie 29,09% ako je uvedené v zmluve.

7. Z dôvodu, že žalovaný neplácal úver riadne a včas, právny predchodca žalobca vyzval žalovaného listom na plnenie v lehote 10 dní, ktorá bola žalovanému doručená do vlastných rúk a úver zosplatnil 25.11.2013. V čase zosplatnenia bola dlžná suma vo výške 2151,05 eur. Následne právny predchodca žalobcu už v priebehu konania postúpil pohľadávku na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 09.02.2017. Súd pripustil uznesením zmenu účastníka konania na strane žalobcu, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.05.2017. Žalobca si uplatnil nesplatenú istinu 1690,72 eur, úroky vyčíslené ku dňu 08.11.2016/ ku dňu poslednej čiastočnej úhrady vo výške 1628,83 eur, úrok vo výške 24,50% ročne zo sumy 1690,72 eur od 09.11.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1690,72 eur od 09.11.2016 do zaplatenia.

8.Z vyjadrenia žalobcu č.l.66-69 spisu vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému istinu 2000 eur na základe zmluvy o úvere zo dňa 02.05.2011, pričom žalovaný na úver zaplatil celkom sumu 1321,95 eur a to sumu 1161,95 eur do podania žaloby, následne zaplatil v priebehu konania sumu 160 eur / 05.12.2016 sumu 10 eur, 14.01.2017 15 eur, 24.02.2017 sumu 15 eur, 17.03.2017 sumu 15 eur, 20.04.2017 sumu 15 eur, 09.05.2017 sumu 15 eur, 19.06.2017 sumu 15 eur, 07.07.2017 sumu 15 eur, 07.08.2017 sumu 15 eur 20.09.2017 sumu 15 eur a 09.10.2017 sumu 15 eur.

9.Podľa §52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10.Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11.Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12.Podľa §52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13.Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14.Podľa čl.3 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

15. Podľa ods.2 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

16.Podľa ods.3 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

17.Podľa čl.5 v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v čl.7 ods.2.

18. Podľa čl.6 ods.1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

19. Podľa § 9 ods.2 písm. j/, k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy zmluva o úvere musí obsahovať obligatórne náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

20.Podľa § 11 ods.1 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 02.05.2011 zmluvu o úvere, pričom zmluvný vzťah zo zmluvy o úvere súd posúdil ako spotrebiteľský právny vzťah uzavretý medzi právnym predchodcom žalobcu ako bankou a žalovaným ako fyzickou osobou bez oprávnenia na podnikanie, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 2000 eur s dohodnutou pevnou sumou úrokovej sadzbou 24,50% ročne, s výškou mesačnej splátky 58,29eur, pri výške nákladov 1807,93 eur, pri konečnej splatnosti úveru 07.03.2017, pri dátume prvej splátky 07.08.2011, pri dátume splatnosti splátky k 7.dňu v mesiaci, pri RPMN 29,09%, pri priemernej RPMN 17,44% pri počte splátok 70, pri základnom súbore poistenia, ktoré nie je súčasťou splátok. Súd zistil, že 70 splátok po 58,29 eur je suma 4080,30 eur čo je v rozpore s výškou úveru 2000 eur + výšky nákladov 1807,93 eur čo je suma 3807,93 eur, ktorá nezodpovedá skutočnej výške úveru, ktorej vyčíslenie v zmluve absentuje. Splátka 58,29 eur mesačne podľa zmluvy nie je rozčlenená na istinu, úroky a poplatky v zmysle § 9 ods.2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a tiež v zmluve absentuje uvedenie celkovej výšky úveru, ktorú má spotrebiteľ splatiť podľa § 9 ods.2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda v zmluve absentujú tieto obligatórne náležitosti a tiež RPMN v zmysle zmluvy je vypočítaná nesprávne

táto má byť podľa údajov uvedených v zmluve teda 70 splátok po 58,29 eur pri celkovej výške úveru v správnej výške 4080,30 eur je 31,92% a nie 29,09% ako je uvedené v zmluve, pričom vo výpočte RPMN na čl.74 spisu sú do RPMN zahrnuté poplatky za poskytnutie úveru 29,87 eur, ktoré neboli individuálne dojednané priamo v zmluve a poplatok za vedenie účtu 0,76 eur tento tiež nie je súčasťou zmluvy, pri celkovej výške úveru 3807,89 eur /po spočítaní úveru 2000 eur + nákladov 1807,93 eur / čo je nesprávne, lebo celková výška úveru je počet splátok 70 x hodnota jednej splátky 58,29 eur = 4080,30 eur a pri takejto celkovej výške úveru je RPMN správne vo výške 31,92% zistená súdom na internetovej stránke pre výpočet RPMN pre spotrebiteľské úvery, preto súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods.1 písm. a/,b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v konaní a dospel k záveru, že výzva na plnenie bola právnym predchodcom žalobu žalovanému doručená a túto prevzal do vlastných rúk na čl.30 spisu v zmysle § 92 ods.8 zákona, teda aktívna vecná legitimitácia žalobcu v konaní je daná. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru má žalobca len právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda toho, čo žalovaný obdržal sumy 2000 eur po odpočítaní toho čo žalovaný zaplatil 1321,95 eur je suma 678,05 eur.

22. Žalobca úver predčasne zosplatnil k 25.11.2013 a pri posúdení úveru ako bezúročného a bez poplatkov teda žalobca nemá právo na žiadne poplatky a ani úroky z úveru teda žalobcovi nevzniklo právo na zaplatenie úroku z úveru vo výške 24,50% ročne odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru t.j. od 26.11.2013 do zaplatenia a v tejto časti je jeho žaloba nedôvodná s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS476/2012 zo dňa 18.09.2012, lebo podľa ustálenej súdnej praxe - uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 143/1998 vyplýva, že dohodnuté úroky patria len do splatnosti dlhu a od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver Ústavného súdu je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahom medzi účastníkmi konania. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa poprel účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie

veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. V protiprávnym stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa navrhovateľ odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vlády č. 87/1995 Z.z.. a subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, preto zmluvné dojednanie, podľa ktorého má žalobca aj v prípade predčasnej splatnosti úveru má nárok okrem úrokov z omeškania aj na úroky z úveru je neplatné v rozpore s § 53 ods.4 písm. k/ Občianskeho zákonníka na škodu veriteľa a je nekalou zmluvnou podmienkou, ktorá je neplatná, teda žalobca má len právo na zaplatenie zákonom stanoveného úroku z omeškania od 09.11.2016 tak, ako si žalobca v žalobe uplatnil.

23. Súd vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol, teda nad sumu 678,05 eur do 1690,72 eur s 5,25% úrokom z omeškania ročne nad 678,05 eur do 1690,72eur, v časti úrokov ku dňu 08.11.2016 vo výške 1728,83eur a v časti úroku vo výške 24,50% ročne zo sumy 1690,72 eur od 09.11.2016 do zaplatenia, lebo posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov.

24. Žaloba žalobcu je preto dôvodná v časti o zaplatenie sumy 678,05 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 678,05 eur od 09.11.2016 do zaplatenia tak, ako si žalobca uplatnil, pričom súd je toho názoru, že právny predchodca žalobcu ako banka pri zosplatnení nepostupovala v súlade s §§ 565 a 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, teda jedným listom aj zosplatnila úver aj vyzvala žalovaného na plnenie čo nie je prípustné vid' rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co 1166/2015 zo dňa 20.12.2016, podľa ktorého nie je prípustné v jednej písomnosti upozorniť dlžníka, že je v omeškaní a zároveň tým istým oznámením vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, pričom z § 53 ods.9 OZ vyplýva, že upozornenie na uplatnenie práv a podľa § 535 OZ musí byť vykonané osobitne vopred v lehote nie kratšej ako 15 dní, pričom banka tak urobila len v lehote 10 dní, teda v lehote kratšej ako stanovuje zákon, preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania len v takej výške ako si priamo v žalobe uplatnil.

25.O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 OSP tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní väčší úspech súd náhradu trov konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli, pričom žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1690,72 eur a súd priznal žalobcovi sumu 678,05 eur, teda v konaní mal žalovaný väčší úspech ako žalobca, pričom súd rozhodol tak, že žalovaný nemá nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania napriek väčšiemu úspechu v konaní z dôvodu, že žalovanému žiadne trovy v tomto konaní nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 prvej vety CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje

a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.